

**ŠEL BOM
V
ŠOLO?
V KATERO?
STR. 3**

**V TIHOTI
IN
SAMOTI
NAJTI BOGA
STR. 5**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 10. marca 2005 ❁ Leto XV, št. 5

10. obletnica Državne slovenske samouprave

»Da bi čez vrat porabskih vrtcev in šol stopalo vedno več malih Slovencev...«

Tudi na 10. obletnici Državne slovenske samouprave, ki so jo 4. marca zabeležili v okviru slavnostne seje, se niso mogli izogniti pereči problematiki porabskega šolstva. »Na žalost je iz leta v leto težje vzdrževati narodnostne šole, saj njihov proračun prilagodijo k številu učencev, ki pa jih je iz leta v leto vedno manj... Če res z malimi koraki, ampak neprestano delamo na tem, da bi se na našem območju uvedel dvojezični pouk na narodnostnih šolah,« je povedal predsednik Državne slovenske samouprave Martin Ropoš na slavnostni seji, katere se je z madžarske strani udeležil tudi predsednik Urada za narodne in etnične manjšine, državni sekretar Antal Heizer. Priridev so počastili veleposlanik R Slovenije v Budimpešti Andrej Gerenčer, pooblaščen minister Marko Pogačnik in generalni konzul v Monoštru Marko Sotlar.

Šolstvo je bila osrednja tema tudi na pogovorih pred slavnostno sejo med predstavniki Porabskih Slovencev in predsednikom urada, na katerih je predsednik Zveze Slovencev na Madžarskem Jože Hirnök sogovornika opozoril na obveznosti, ki izhajajo iz bilateralnega sporazuma o zaščiti manjšin ter tudi na to, da lani ni bila sklicana seja madžarsko-slovenske manjšinske mešane komisije. Gospod Heizer je poudaril, da v sporazumu ni zapisano, da mora manjšinske institucije

Gostje na slavnostni seji (z desne) veleposlanik R Slovenije Andrej Gerenčer s soprogo, predsednik Urada za narodne in etnične manjšine, državni sekretar Antal Heizer, vodja glavnega oddelka Urada za narodne in etnične manjšine Martin Išpanović

Spominsko listino ob 10. obletnici so dobili vsi nekdanji in sedanji člani samouprave. Na sliki Štefan Sukič, ki je bil ob ustanovitvi najstarejši član samouprave

finansirati izključno madžarska stran, vsekakor je pa pristaš tega, da se začne dialog med uradom in slovensko manjšino o nerešenih vprašanjih. Za finansiranje šol je navedel več možnosti, med temi je tudi postopna uvedba dvojezičnosti. Vredna za premislek je tudi inačica, da bi šole prevzela Državna slovenska samouprava, kar bi pomenilo, da bi se financirale s posebnega sklada urada. Sogovorniki so se dogovorili, da se bodo 18. marca ponovno sestali na uradu v Budimpešti, ki bo do takrat konkretno izdelal osnutke proračuna porabskih šol za vse možne inačice. Obe strani sta bili mnenja, da se problemi morajo najprej reševati med uradom in samo manjšino, in se le v skrajnem primeru prenesti na sejo mešane komisije.

O pripravljenosti urada, da bi rešil probleme šolstva, kot najpomembnejšega dela manjšinske samobiti, je gospod Heizer govoril tudi na slavnostni seji ter dodal, da iniciative morajo prihajati iz same manjšine.

Veleposlanik Andrej Gerenčer je ob tem, da je opozarjal na pomembnost jezika, izpostavil tudi potrebo po razvijanju gospodarstva v obmejni regiji.

Slavnostna seja se je končala s kulturnim programom, v katerem so sodelovali učenci slovenske glasbene šole na Gornjem Seniku in MePZ August Pavel.

Marijana Sukič

Manjšinski časopisi v težavah

ZAČARANI KROG

11. januarja 2005 smo prejeli pismo Javnega sklada za narodne in etnične manjšine v Budimpešti, s katerim so nas obvestili o težavah pri letošnjem financiranju manjšinskih časopisov, med njimi tudi časopisa Porabje.

Računsko sodišče je lani kontroliralo delovanje sklada in je ugotovilo, da deluje kuratorij sklada nezakonito, kajti novih članov niso prijaviili, zato kuratorij ni sklepčen. Morajo spremeniti tudi ustanovno listino sklada. Do odprave nezakonitega stanja kuratorij ne bo zasedal, zato je negotov tudi rok objave razpisa za financiranje manjšinskih časopisov.

Obvestili so nas tudi o tem, da zaradi navedenih vzrokov tudi dvajsetine ne bomo dobivali v prvem četrtletju leta 2005, kar pomeni, da bomo v tem obdobju z madžarske strani brez finansiranja.

Zaradi tega smo protestirali pri ministri za enake možnosti Kingi Góncz, ki smo jo opozorili tudi na nekatere člene *Sporazuma o zagotavljanju posebnih pravic slovenske narodne manjšine v Republiki Madžarski in madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji*. Iz sporazuma smo navedli naslednje člene: 5. člen

Podpisnici priznavata pravico manjšin do informiranja v materinem jeziku v tisku, radiu in televiziji.

Vla namen zagotavlja lastno informacijsko dejavnost manjšin in njen razvoj. Podpirata svoboden pretok informacij v jezikih manjšin ter sodelovanje med množičnimi običnimi manjšin in večinskih narodov.

12. člen

Podpisnici bosta za uresničitev nalog iz tega sporazuma zagotavljali materialno in drugo podporo.

13. člen

»Nobene določbe tega sporazuma ni dopustno razlagati ali uresničevati tako, da bi se tem znižala raven zagotovljenih in že doseženih pravic.«

V odgovoru kabineta ministrice za enake možnosti so nam sicer zagotovili, da razumejo naše težave, toda ministrstvo (ki je po novem odgovorno tudi za manjšine na Madžarskem) nima nobenih sredstev za manjšinske časopise. Napotili so nas na manjšinski urad. Začarani krog! Kajti še pred sprejetjem odgovora z Ministrstva za enake možnosti smo dobili od predsednika manjšinskega urada *Antala Heizerja* naslednje obvestilo:

»Kot predsednik Urada za narodne in etnične manjšine in Kuratorija javnega sklada za narodne in etnične manjšine Vas seznanjam z vprašanji, ki se nanašajo na proračunsko podporo manjšinskim časopisom. Poznam finančne probleme, s katerimi se ubadajo uredništva manjšinskih časopisov. Problemi so se pojavili zaradi Kuratorija javnega sklada, ki odloča o večjem delu proračunskih sredstev, ki so namenjena delovanju manjšinskih časopisov. Da delovanje kuratorija ni v skladu s pravnimi predpisi, je odkril jeseni leta 2004 Računsko sodišče. Zaradi njegovega sklepa kuratorij trenutno ni sklepčen, tako ne more odločati o tem, da bi financiranje uredništva v prvih mesecih leta potekalo po uveljavljeni praksi, kar bi pomenilo dobitanje dvajsetine na podlagi lanskega proračuna.

Seznanjam Vas, da smo po priporočilu Računskega sodišča takoj začeli z odpravljanjem pravnih ovir, da bi bil Kuratorij v najkrajšem času ponovno sklepčen. Upoštevali smo stališče sodišča, ki dovoli sprejem novega člana v Kuratorij le takrat, če razpolagamo z odpo-

vedjo prejšnjega člana. Pridobitev teh dokumentov ni potekala v vseh primerih brez problemov... Upamo, da bomo lahko najkasneje do konca februarja, začetka marca sklicali sejo Kuratorija javnega sklada narodnih in etničnih manjšin na Madžarskem. Kot predsednik sklada bom predlagal, naj se na tej seji sprejme odločitev - med drugim - o začasnem financiranju manjšinskih časopisov ter o razpisu natečaja za financiranje manjšinskih časopisov za leto 2005. Tako bi lahko po pozitivnem sklepu kuratorija takoj nakazali podporo uredništvom. Glede dosedanjih težav financiranja manjšinskih časopisov želim posredovati naslednje informacije.

Danes sem se v pismu obrnil na predsednike državnih samouprav in jim predlagal, naj v skladu s svojimi denarnimi možnostmi pomagajo uredništvom manjšinskih časopisov.

Seznanjam vas, da bo kmalu potrjena dokumentacija o uporabi intervencijskih sredstev Urada. Načelno lahko nudimo podporo manjšinskim časopisom tudi iz teh sredstev, dodati moram, da v okviru intervencijskih sredstev razpolagamo za leto 2005 z manj kot 50 milijoni forintov, iz tega fonda se ne more primerno rešiti problem manjšinskega tiska. Če bi kljub temu zaprosili za podporo iz intervencijskih sredstev, bomo kuratorij sklada ob dodelitvi letnih proračunskih sredstev opozorili, naj upošteva, kateremu uredništvu je bila odobrena podpora iz intervencijskih sredstev in koliko...

Kot predsednik Urada za narodne in etnične manjšine in Kuratorija javnega sklada prosim za vaše aktivno sodelovanje pri reševanju finančnih problemov manjšinskega tiska.

M. Sukič

Predsednik Janša s svojo ekipo v Pomurju

Pomurje že lep čas ni bilo politično tako razgibano kot minulo sredo. Predsednik vlade Janez Janša je pripeljal na pogovore navse konce Pomurja svojo, skoraj popolno ministrsko ekipo, ker želi, da tisti, ki o pomembnih zadevah odločajo, spoznajo razmere na terenu, v neposrednem okolju. Zato se je zvrstilo okoli šestdeset različnih srečanj, krajših in daljših pogovorov v ustanovah, podjetjih, s posamezniki in za konec s pomurskimi župani in gospodarstveniki. Vlada bo s prakso nadaljevala in obiskala vse slovenske regije, sicer pa je bila najprej na severnopomurskem koncu.

Za začetek so v Lendavi razpravljali o problematiki črpanja sredstev iz skladov Evropske unije. V Lendavi se je predsednik Janez Janša pogovarjal z vodstvom prekmurskih Madžarov in narodnostno poslanko Mario Pozsonec. Premiera so seznanili s problemi, ki so v zvezi z javno rabo madžarskega jezika, pogovarjali so se tudi o prepočasnem gospodarskem razvoju krajev ob meji, zavoljo česar se je zadnja leta izsello večje število zlasti mladih prebivalcev. Na novinarski konferenci je Janez Janša poudaril, da si bo vlada prizadevala za uresničevanje ustavnih narodnostnih pravic, tudi kar zadeva rabo jezika v javnem življenju. Premier je tudi povedal, da je bil v zadnjem obdobju izpeljanih nekaj zelo pomembnih naložb v Lendavi, zdaj pa je v gradnji poslopje dvojezične srednje strokovne šole, za kar bo država prispevala prek 2 milijardi tolarjev. Po premierovih besedah bi kazalo bolj kot doslej izkoristiti obsejnost Pomurja, sosedstvo treh držav.

Janez Janša se je pogovarjal s škofom Evenagličanske cerkve na Slovenskem Gezom Ernišem, predstavniki Zveze Romov in novinarji.

Nova slovenska vlada si bo prizadevala - je bilo vseskozi poudarjano - zmanjšati razlike v razvitosti Pomurja z ostalimi območji države. Zdej ta del dosega približno sedemdesetodstotno raven razvitosti Slovenije. Med pomembne informacije sodi tudi zagotovilo ministra za promet Janeza Božiča, da bo krak slovenske avtoceste med Mariborom in Lendavo zgrajen najpozneje do leta 2008.

Šel bom v šolo? V katero?

24. februarja so se porabski slovenski učitelji zbrali na Generalnem konzulatu R Slovenije v Monoštru. Sestanek o problematiki porabskega šolstva je sklicala višja svetovalka za porabsko narodnostno šolstvo Valerija Perger, nanj je ob učiteljih povabila tudi generalnega konzula Marka Sotlarja in predsednika obeh slovenskih organizacij. Namen sestanka je bil med drugim iskati poti, kako iz krize, ki je na porabskih šolah nastala zaradi nevdržnega finančnega položaja. Finansiranje šol na Madžarskem ni programsko, temveč temelji na številu učencev. Porabske osnovne šole se zaradi nizkega števila otrok iz leta v leto težje prebijajo skozi šolsko leto, samouprave kot vzdrževalke šol se zadolžujejo.

V uvodu je Valerija Perger ob odgovornosti šole opozarjala tudi na odgovornost staršev ter staršev-učiteljev, ki velikokrat ne opazijo, da se tudi sami ne potrudijo preveč, da bi svoje otroke naučili slovensko. Kot drugi izvirni greh je povedala, da ti problemi niso nastali od včeraj do danes, smo pa pustili, da proces gre tako daleč, da ogroža obstoj manjšinske skupnosti, kajti pogoj za ohranjanje manjšine je ohranjanje jezika.

Generalni konzul Marko Sotlar je učitelje opozoril na

to, da slovenska manjšina na Madžarskem ima najvišje standarde narodnostne zaščite, ki jih Evropa pozna. To sta predvsem dva meddržavna sporazuma, eden o zaščiti manjšin, drugi o kulturnem, znanstvenem in izobraževalnem sodelova-

nju. Zato se ne bi smelo zgoditi tisto, kar se je zgodilo v Sakalovcih, kjer so pred leti zaprli šole.

Na sestanku so se navzoči dogovorili za dve zadevi, in sicer da bodo o problemih porabskih šol pisno obvestili pristojne slovenske institucije, med njimi Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu ter slovensko šolsko ministrstvo.

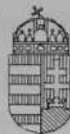
Dogovorili so se tudi o tem, da bodo preučili, kakšna je možnost za to, da bi vsaj v nižjih razredih postopoma uvedli dvojezični pouk. Pri tej obliki pouka ne more biti

govora o kombiniranem pouku, ni pa zanemariti, da je tudi državna finančna podpora višja.

Preti namreč še ena nevarnost. Nekateri starši razmišljajo o tem, da bodo v primeru kombiniranega pouka (ki gre na račun kvali-

tete pouka) svoje otroke prepisali na monoštrsko šolo. Tako bo število učencev na malih narodnostnih šolah še naprej upadalo, finance iz državnega proračuna bodo še nižje, učitelji pa bodo kot višek delovne sile... Vsekakor je potrebno izpostaviti tudi odgovornost učiteljev, ki morajo za tem modelom dvojezičnosti stati, ga strokovno pripraviti, in nenazadnje starše prepričati, da bodo s tem njihovi otroci pridobili, ne pa zgubili. To pa ne bo malo dela!

Marijana Sukić

Urad za narodne
in etnične manjšine

MEDNARODNI DAN MATERNEGA JEZIKA

Skupščina UNESCA je 1999. leta 21. februar proglasila za Mednarodni dan materne jezika. Mednarodna organizacija je s tem želela opozoriti na jezikovno raznolikost našega planeta, obenem tudi na bogastvo, ki ga ta raznolikost pomeni. Iz Svetovnega atlasa ogroženih jezikov je razvidno, da se na naši Zemlji govori več kot 6000 jezikov, od teh vsak mesec izgineta dva jezika, ki ju govori avtohtono prebivalstvo. Ker se pač zdi, da je ta proces neustavljiv, si je UNESCO zadal nalogo, da opozori nanj.

Naša regija – v njej naša država – je le majhen kotiček Zemlje. Kompleksnost naše zgodovine je povzročila, da se v Evropi menda lahko ponašamo z največjim jezikovnim bogastvom, zlasti če se oziramo na materni jezik res avtohtonih narodnostnih manjšin. Po prejšnji politiki, ki je odkrito ali prikrito podpirala jezikovno asimilacijo, si lahko štejem kot izjemen dosežek spremembe sistema, da gledamo na kulturno in jezikovno pisanost države kot na vrednoto. Politika vsakokratne vlade je usmerjena v to, da bi ohranila avtohtone manjšinske jezike ter zagotovila pogoje za ohranitev in prenašanje le-teh iz roda v rod.

Republika Madžarska je ponosna na svojo jezikovno raznolikost, njen osnovni cilj je ohranitev le-te. Podpiramo naše manjšinske skupnosti, za pouk njihovih jezikov zagotavljamo – v skladu z vsakokratnimi možnostmi – podporo ter tudi v naših mednarodnih stikih si prizadevamo, da bi dobili nosilci jezikov, ki jih govorijo na območju naše domovine, primerno podporo tudi od svojih jezikovnih matric.

V madžarskem parlamentu se bo kmalu znova začela plenarna razprava o spremembi zakona o pravicah manjšin. Med spremembami sta pomembni okrepitev jezikovnih pravic manjšin ter utrditev njihove jezikovne in kulturne avtonomije. Leta 1993 so parlamentarne stranke po usklajevanju s predstavniki manjšin s konsenzom sprejele manjšinski zakon, ki je bil priznan tudi na evropskih forumih. Podobno soglasje bomo potrebovali tudi v sedanjih parlamentarni razpravi, da bi lahko ohranili, oziroma razvijali raznolikost kulturnih vrednot na Madžarskem.

Budimpešta, 20. 02. 2005
Predsednik Urada
za narodne in etnične manjšine

Antal Heizer

Kulturno društvo in OŠ Cankova sta 4. februarja priredila praznino ob slovenskem kulturnem prazniku. V programu je sodelovala tudi folklorna skupina z Gornjega Senika.

OD SLOVENIJE...

Razprave o odnosih z Avstrijo in Italijo

Razprave o odnosih z Avstrijo in Italijo še vedno niso popeljale. Zunanji minister Dimitrij Rupel sicer meni, da je vzemirjenje pretirano. „Slovenija je dobro zavarovana, je članica Evropske unije in zveze NATO, njen mednarodni položaj še nikoli ni bil tako trden, zato smo Slovenci lahko samozavestni,“ je dejal v petek in dodal, da so mednarodne pogodbe, kot so Osinski sporazumi, Rimski sporazum in Avstrijska državna pogodba, polnovejavne, na Slovenijo pa nihče ne izvaja pritiskov. Obenem je poudaril, da Slovenija ostaja vezavana načelu „pacta sunt servanda“, torej, da je pogodbe treba spoštovati. Oglasil se je tudi predsednik republike Janez Drnovšek in dejal, da je Slovenija nesporna naslednica nekdanje Jugoslavije in s tem tudi vseh njenih mednarodnih pogodb.

Politbarometer: najboljša ocena odnosom z Madžarsko

V februarjski javnomnenjski raziskavi Politbarometer so vprašani z oceno od ena do pet ocenjevali odnose s sosednjimi državami, pri čemer so najslabšo oceno namenili odnosom s Hrvaško. Ti so namreč dobili povprečno oceno 2,13 (ko so te odnose merili leta 2002, je bila ocena 2,22), odnosi z Italijo 2,69 (leta 2002 ocena tri), odnosi z Avstrijo so bili ocenjeni s 3,2, kar je podobno kot leta 2002, ko je bila ocena 3,21, ocena odnosov z Madžarsko pa se je popravila na 3,69 (leta 2002 3,51).

Med aktualnimi vprašanji se je znašlo tudi vprašanje o podpori vstopu Bolgarije, Hrvaške, Romunije in Turčije v EU. Vstop Bolgarije podpira 67 odstotkov vprašanih, ne podpira pa ga 15 odstotkov. Vstop Romunije podpira 66 odstotkov, ne podpira pa ga 17 odstotkov. Nekoliko manjša podpora vstopu je opazna pri Turčiji (58 odstotkov za, 25 odstotkov proti), najmanjša pa je pri Hrvaški (53 odstotkov za, 34 odstotkov proti).

Francek Mukič o svojem slovari

»Tak tau gé, ka sprtolejti trbej prpeu polejvati, ka če ga nemo polejvali, te povejgne, naša materinščina je tū tak gé.«

V naši novinaj ste že leko šteli, ka je za slovenski kulturni svelek Francek Mukič notpokazo svoj porabsko-knjižnoslovensko-madžarski slovar. Zdjaj pa nam je avtor ške povedo, kak je tau velko delo nastajalo.

»Mi smo tak gor rasli, ka smo se materno rejč navčili, ge sam pa takši človek, ka me gezikim zanimajo. Gda sam mali biu, sam že te vpamet vzeu, ka naš duhovnik Janoš Kūhar, šteri so bili s Prekmurja doma, so malok ovak gučali kak mi. Pa so bili drugi takši lidgé, šteri so prišli z današnje Slovenije, ka so se od tistec sé oženili, pa te je meni že špajnsko bilou. Naš soused, Grajkarin Pišta bači, stric, so bili z Boreče, oni so vsigdar pravli: Zdjaj mo šau. Tau mi na Seniki ne pravimo, mi pravimo: Zdjaj mo ušo. Gospod duhovnik so pa gučali: Pazi, pazi. V slovar sam ge tau rejč tū napiso, ka go naši lidgé razmejo, dapa po pravici go ne nūcajo; mi pravimo, ka skrb mej. Eške edna pelda: gospaud Kūhar so nam gučali: esi odi, mi pravimo es poj ali pa es priđi.

Pa te sam ge tau začno gledati, opazovati. Doma sam emo starejšoga brata, šteri je v gimnazijo odo, pri njem sam vūdo ruske liter, črke, pri oči sam vūdo, ka je meu nemške knjige, pa sam se tisto včiu. Kak novinar sam se tūdi dosta s tem spravlo, ka sam dosta dosta lūdi gorvzeu, dosta jih mamō arhivirano. Te sam vpamet vzeu, ka malo ovak gučijo v Sakalovci, v Števanovci, pa sam tau začno paziti, zbirati. Kak študent, gda sam na univerzi biu, sam si tū tau vōodejbro za diplomo. Zaka bi ge o Ivani Cankari, Prešerni ali drugaj nika piso, nika ori-

ginalnoga je trbej narejti, sam si mislo, pa te sam tau začno zbirati. Od tistoga mau praktično že 30 lejt tau zbejram, te besede, te izraze. Tak je te zdjaj grato te slovar.«

• Dosta vsega je bilou te že zbranoga, dapa tisto pravo delo se je lani juniuša začalo, gda so iz natečajov pejmeze vkūp spravili. Dapa tau je skoron malo kesnau bilou.

»Bila je velka sila. Ge sam tak gé, če trbej delati, te znam delati, če trbej spejvati, te spejvamo, če trbej vino piti, te vino pigemo tri dni, dapa gda delamo, te delamo po 16 vōr tō. Bilau takše 60, ka sam 20 vōr delo na den. Nejsam slejdnje pau leta niti v društvo odo, nejsam igro, ka sam pravo, ka te dva dni zgibim. So me že fejst šinfali Slovenci v Somboteli, ka tam ge vkūp držim čapat s fudami.«

• Komi pa je te slovar namenjen? Najbole domanji lidam, Porabskim Slovencom?

»Ta verzija sigurno. Originalno sam si ges tak zbrodo, ka te tri gezikim, porabsko, knjižno pa vogrsko, na tri fele škem obrnauti. Ka mi, Porabci bi po pravici povedano, ga skoron eške bole leko nūcali, če bi meli na začetki madžarsko pa te porabsko. Vej če baudejo ednauk pejnazge pa možnosti, tau obrnauti več nede tak žmetno. Za tiste, šteri zato rejč znajo, za tiste te slovar trno dober bau, ka če nej gvūšen v kakšoj rejči, te leko pogledne. Pa tau se leko tak tō šté, nej samo kak slovar. Ge sam tū vse not napiso - svinško, sveto - ka k gezikim cuj valaun gé. Dosta vse se da vōprešteti, dosta norij geste, dosta kaj svinjskoga geste, preklinjanja, molitve...

male kratke pripovejsti, tak ka de se tak tō leko što, ka se slovari ponavadi ne štejo. Tisti, šteri gučijo, malo svoj spomin ofriškajo, pa te nede pozabili. Tak tau gé, ka sprtolejti trbej prpeu polej-

Avtor slovara, Francek Mukič

vati, ka če ga nemo polejvali, te povejgne. Naša materinščina je tū tak gé. Tisto obrnjeno verzijo bi pa venak mogli za naše mlade meti, mlajše, šteri samo v vūjaj majo, več ne gučijo, več neškejo ali ne vejo, da bi se pa eške leko naleki navčili, če bi slovar meli.«

• Okrauk 11 gezero porabski rejči je v slovari not spisano.

»Poblem je biu, ka nikšo minto sam nej emo. Mi pravoga porabskoga slovara nemamo. Leko sam si pomagō s prekmurškim slovarom od Franca Novaka, dapa nej dosta, ka lekar zdjaj že naši Porabci tō vejo, ka znotraj Prekmurja tō trgé govori gestejo; goričanski, ka je skoron tak kak porabski, te ravenški, odkeje so gospaud Kūhar doma bili, pa te dolinski, iz Beltince, šteri je fejst ovak od našoga. Ge sam te slovar

nūco, dapa dosta reči so ovakše. Eške en slovar sam nūco, dapa dosta z rezervo. Tou pa je Flisarov prekmurško-madžarski slovar, kak je on piso vendsko-madžarski. Samo ka je tū trbelo

skrb meti, ka te človek je biu za vendstvo, pa direkt takše besede, reči piso, ka nink negajo, ka je niške nej gučo, ka je on sam narejdo, vōnajoš. V porabsčini in prekmurščini takša rejč nega ka vendski pa toski. Mi ja o sebi slovenski ne pravimo ka smo Vendi, če rejsan Madžari tau pravijo.«

• Pri takšom velkom deli je

dobro, če pomočnike ma človek. Što vse ti je pomagō?

»Pomagati vsigdar trbej, gda je takši velki projekt, te tau človek sam ne zmoro. Najvekši problem je biu, ka mam cejle stavke, pa je tau trbelo doj obračati, povejgnō pri te preklinjanja, ka mi vse svejce pa angele vse vkūp znosimo, ka v Sloveniji nega. Tau smo mi venak od Madžarov prejk vzeli. No, zatou sam te nūco fejst pomagauč. Tū mi je pomagala Valerija Perger, štera nam tū v Porabji dosta pomaga, nej samo školnikam. Ges sam njau proso za tau, ona je dosta delala pri porabskōm pa knjižnoslovenskōm tali, Marija Kozar pa mi je pomagala pri porabskōm pa madžarskōm gezikim.«

Silva Eöry

V tihoti in samoti najti Boga

To meniško načelo si je izbral Zsolt Lukács, ko je pri 22-ih letih zapustil svojo domovino Madžarsko in odšel v kartuzijanski samostan v Pleterje. Želel je namreč najti Boga in svoj notranji mir. Vendar je čez sedem let zapustil redovništvo. Zdaj je v tretjem letniku na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer študira slovenščino in primerjalno književnost.

• *Kako si se tako mlad odločil za meniško življenje?*

»To je bila takrat enostavna in samoumevna odločitev. Hodil sem na frančiškansko gimnazijo in zato je bilo zame nedvoumno, da bom še naprej sledil učenju Boga. Po maturi sem bil eno leto v vojski, potem pa sem vstopil v frančiškanski samostan v Pasarétu, blizu Budimpešte.«

• *Zaradi česa si pozneje zapustil ta samostan?*

»Pri frančiškanih sem bil tri leta, toda s tem življenjem nisem bil zadovoljen. Življenjski slog ni bil ustrezen, ni bilo pristnih meniških vrednot. Mene je mikalo puščavniško življenje. Slišal sem o kartuzijanih in o njihovem življenju, zato sem neko poletje obiskal samostan v Pleterjah. Potem sem bil v veliki dilemi. Veliko sem razmišljal, naj bi šel ali ostal pri frančiškanih. Navsezadnje sem se odločil in jeseni leta 1993 odpotoval v Pleterje.«

• *Kako so sprejeli tvojo odločitev starši?*

»Niso se preveč veselili. Mama je bila zelo žalostna, ampak je lažje sprejela kot oče. On je rekel, da bo zažgal samostan, če ga bo le našel. Potem so se seveda sprijaznili s tem in so me tudi večkrat obiskali.«

• *Kako se ti je uspelo vključiti v življenje skupnosti?*

»Nobenega problema nisem imel s tem, sicer nisem znal niti besede slovensko. Res pa je, da nismo veliko govorili, samo takrat, ko smo molili. Bil je določen čas, ko smo se lahko pogovarjali, drugače pa smo morali biti tihi. V samostanu je bil še en Madžar, oče György, ki mi je vse pokazal in pojasnil. Znal sem pa malo hrva-

jejo menihov dan. Čas med mašo in večericami vsak menih oblikuje v skladu s svojimi družbenimi dolžnostmi in potrebami, kot so molitev, študij in ročno delo. Ob nedeljah in praznikih je po skupnem kosilu čas za skupno rekreacijo. Enkrat v

ko živim tudi izven samostana versko in smiselno življenje.«

• *Kakšno je bilo vračanje v navadno družbeno življenje?*

»Potem ko sem zapustil samostan, sem šel domov v Nagykanizso. Na začetku je bilo težko, ker sem bil navajen miru in zato so mi šli ljudje včasih na živce. Toda sčasoma se mi je uspelo prilagoditi „zunanjemu“ življenju. Šel sem študirat v Budimpešto latinščino in zgodovino, ampak čez eno leto sem nehal, ker mi je bilo pretežko. Nato sem dobil študentsko stipendijo za pol leta v Zagreb. Tam so mi predlagali študij v Sloveniji in zato sem se leta 2002 vpisal na Filozofsko fakulteto v Ljubljani. Zdaj sem v tretjem letniku, študiram slovenščino in primerjalno književnost.«

• *Razen študija se še ukvarjaš z veliko stvarmi.*

»Študij mi ne izpolnjuje veliko časa, zato v prostem času prevajam pesmi in različna besedila iz slovenščine v madžarščino ali obratno. Lansko leto sem na razpis Radia Ognjišče napisal novele in sem dosegel prvo mesto. Sedaj pa prevajam za različne literarne revije slovenske pesmi in včasih tudi sam pišem bodisi v madžarščini bodisi v slovenščini.«

• *Kakšne načrte pa imaš za prihodnost? Ali boš ostal v Sloveniji?*

»Konkretnih načrtov še nimam, vem pa, da ne bi rad poučeval. Raje bi se ukvarjal s prevajanjem, toda v tem primeru bi moral še študirati prevajanje ali opraviti tečaj. Ne vem še, če bom ostal v Sloveniji. To je odvisno od tega, kje bom našel službo. Raje bi pa ostal, ker tukaj živim že deset let in imam tudi veliko prijateljev. Samo še kakšno slovensko dekle bi moral najti,« – se smeje.

Nikoletta Vajda

Zsolt Lukács je v pleterski kartuziji izdeloval tudi sire.

ško, ker na Madžarskem živim ob hrvaški meji, v Nagykanizsi, in tako sem lahko komuniciral.«

• *Kakšno je življenje kartuzijanov?*

»V središču kartuzijanovega življenja je liturgija. Kartuzijani verujejo, da so po zakramentih včlanjeni v Kristusovo delovanje. Integralni del meniškega življenja in tako tudi duhovnega življenja je delo, ki je izpeljano iz meniškega načela: „Moli in delaj!“ Tretji osrednji pomen v kartuzijanskih pravilih pa je počitek.«

• *Kako to izgleda v praksi?*

»Ob polnoči pojejo kartuzijani jutranjice in hvalnice in s tem začnejo dan. Ob šestih zjutraj sledi zborna maša. Ob 11. uri molijo in potem v svoji celici kosijo. Ob 15.45 so večerice in ob 18.00 sklepnice, ki zaključu-

tednu pa sledi sprehod v okolico samostana.«

• *Ali si imel kakšen težak trenutek v samostanu?*

»Nobnih velikih kriz nisem imel. Sam sem izbral meniško življenje. Hotel sem samotarsko živeti, ker Boga lahko najdeš samo v samoti. V zadnjih petih letih pa sem delal, in sicer izdeloval sire. To mi je vzelo veliko časa, saj sem delal od jutra do večera.«

• *Kaj te je potem privedlo, da si čez sedem let izstopil iz meniškega reda?*

»Na to odločitev je v veliki meri vplivala knjiga z naslovom Oblak nevedenja, delo neznanega kartuzijanskega avtorja, ki mi je v glavi spremenilo mišljenje o življenju. Spoznal sem, da lah-

... DO
MADŽARSKE

Madžarski kip v
Evropskem
parlamentu

»Najdena Evropa« je naslov skulpture kiparke Gyöngyi Lantos, ki so jo 2. marca odkrili v stavbi Evropskega parlamenta v Bruslju. Kip je darilo madžarskega parlamenta in so ga postavili v spomin na vstop Madžarske v Evropsko unijo. Skulpturo je v navzočnosti predsednika Evropskega parlamenta odkrila predsednica madžarskega parlamenta Katalin Szili. Pobudnik je bil Csaba Tabajdi, poslanec socialistov v Evropskem parlamentu. Naslov kipa so na podstavku navedli v vseh uradnih jezikih Unije.

Integracija šol v
Monostru

V težkem položaju so lokalne samouprave kot vzdrževalke šol, kajti zaradi upadanja števila otrok se zmanjšujejo državna sredstva, namenjena delovanju šol. Na zadnji svoji seji (25. februarja) so monostrski svetniki razpravljali tudi o tem vprašanju. Odločili so se za integracijo 4 šol (dve osnovni šoli, gimnazija, ki ima tudi osemletni program, in glasbena šola), kar praktično pomeni, da vse šole ostanejo v svojih stavbah, njihovo delovanje pa bo usmerjalo skupno ravnateljstvo, na čelu katerega bo stal glavni ravnatelj. Samouprava bo to delovno mesto kmalu razpisala, odločila se pa bo na majskem zasedanju.

Programi, prireditve

• Zveza Slovencev na Madžarskem prireja 11. marca ob 17. uri premiero Mladega porabkega gledališča. Avtor in režiser igre »Gledališče v gledališču« je M. Roš.

• Na vabilo slovenskega kulturnega društva iz Münchna bo 12. in 13. marca na Bavarskem gostoval MePZ Avgust Pavel, ki bo razen na koncertu pel tudi pri sveti maši. Pot organizira Državna slovenska samouprava.

• Turistično društvo iz Cankove bo 13. marca v okviru »Jožefovih dnevov« privedlo delavnice za ohranitev kulturne dediščine. Sodelovali bodo tudi rokodelci in ljudski obrtniki z Gornjega Senika ter Števanovec.

www.porabje.com

Predstavitev filma in knjige na Dolenjom Seniki

Na Dolenjom Seniki že deseto leto dela slovenska majnšinska samouprava, ranč tak kak eške v dosti vasnicaj, gde majnšina žive. Od ustanovitve mau Dolenjese-

na bila, ka bi edno iglau nej mogo med nji »zabiti«. V vsakši kotichek smo mogli nut tiskati stauce, kakše stolice. Na našo velko veselje so na te cajt že pri nas bili, na na-

osnovnoj šauli. Tak lepo je gučala od knjig, ka so lüdj kumaj čakali, da leko do nji pridejo.

Sam avtor je tü mali guč držo pa je pravo, ka so v tom malom romani njegvi spomini na bojnske čase, gda je on eške mali bio. Piše o velki lübezni med dvömi mladimi, piše od starišov pa od doma.

V programi so pa trno lepo popejvali člani zbora iz Černelavec. Oni so »korino« djalili na tau prireditve v svojim lejpm programom.

Publika je zadovolna bila. Tau je kazala tihoča med gledanjem filma pa predstaviti knjige. Pa tau je zatok tü za čüdo bilau, ka je program skurok dveje vöre dugo trpo.

Avtor Ferenc Čuk, učiteljici Margita Orban in Ildiko Treiber

nički Slovenci, bole povedano njigva samouprava, vsakšo leto letni program vküp postavi. Že od začetka mau so te prireditve popularne bile v vesi. Mislim zatok, ka je slovenska samouprava probala takše programe držati, stere so lüdi brigali, na stere so najgeri bili. Pa ka je najlepše, na te prireditve je vsigdar cejla ves prišla, kakoli ka v vesi živejo Vaugri, Nemci pa Romi tü.

26. februar je tü eden takši den bio. Že na začetki leta smo tak mislili, ka zdaj, v taum zimskom cajtu, so lüdj »lačni« na kulturo pa cajt tü majo kaj lejppoga poslušati, gledati. Dobro smo mislili, zatok ka smo na prireditvi velko publiko meli. Te den smo nutpokazali film in knjige. Film, šteroga je sombotelska slovenska televizija napravila, ma naslov: Porabje nekoč in danes.

Ferenc Čuk, steri ma korenine na Dolenjom Seniki, njegov oča je bio Dolenjensečnar, je slikar, pisatelj. Njegve najnovješe knjige smo predstavili. Knjige so v vogrskom jeziki napisane, naslov njim je »A gät«. Program se je začno popoldneva v 3. vöri. Na te cajt je že kulturna dvorana tak pu-

stop kreda, člani pevskega zbora in ansambla iz Černelavec v Sloveniji.

Ibolya Dončec, odgovorna urednica slovenskega programa v Somboteli, je predstavila film, ka so ga oni naredli. Nevzauča sta bila dva snemalca, Géza Doma pa László Sefcsik tö. Po tistem smo si pa poglednili film. Vidla sam, pa čütila tü, da so lüdj nejvečkrajt »brez sape« gledali film. Gda sam si z njimi po tistem malo zgučavala, so povedli, ka je sploj lejpi film bio. Sploj pa zatok, ka so prišli k nam, k naši lüdam pa gučali od vesi.

Po filmi smo predstavili knjigo Ferenca Čuka. Knjigo je predstavila Margita Orban, leranca, stera je včila dugo lejnt na Gorenjom Seniki zdaj je pa v varaškaj

Na konci so se Černelauvčarge preoblekli za muzikante pa staupili na oder. Moški, ženske so nam tak igrali, ka je vsakši veseli grato. Malo smo si prigriznili pa popili, pa te so harmonike prejkvzele glavno vlogo. Te smo pa bole veseli postanili, gda smo vidli, ka z naše vesi Joži Labric v rokaj drži harmoniko pa z njimi vred igra, drugi pa vsi popejvamo. Zakoj se je tau leko zgodilo? Černelavci so nej daleč od nas, etak mamo z njimi podoben gezik, pesmi pa eške bole. Tak dobro so se naši že dugo nej meli, kak na te den.

Vimeni naše samouprave se zahvalim vsem tistim, ki so prišli k nam, k naši lüdam pa so nam prinesli lejpi falat naše slovenske kulture.

Irena Barber

Den slovenske kulture v Budimpešti

Den slovenske kulture vsakšo leto svetimo 8. februarja. Na te den je mrau največkši slovenski pesnik France Prešeren. Taumi dnevi tak tö pravijo, ka Prešernov den. Mi smo ga letos v Slovenskem društvu v Budimpešti svetili 19. februarja.

Zatok smo malo zamidili, ka je tak bilau, ka MPZ Maj pride k nam iz Kranja. Na konci so se pa donuk tak odlaučili, ka raj enkrat vleti pridejo v Budimpešto. Zatok smo se odlaučili pa pozvali mali pevski zbor Društva upokojencev iz Murske Sobote, ampak zalostno, dapa oni so pa betežni gratali, zatok so nej mogli priditi k nam.

Člani društva so se lepuu zbrali na tom svetki. O pomembnosti dneva je gučo veleposlanik RS v Budimpešti Andrej Gerenčer. Med drugim je pravo, da je France Prešeren bio tisti, steri je dvigno slovensko književnost na evropsko raven in te velik človek eške zdaj ima velik pomen, gda smo v Evropski uniji. Primerjau je Franceta Prešerna in Šandora Petöfija. Gnako

En tau publike na proslavi, med njimi veleposlanik R Slovenije Andrej Gerenčer

željo sta imela. Pesem zdravljica (stera je zdaj slovenska himna) in Petöfija Talpra magyar (Nemzeti dal) želita svobodo, dobro sosedstvo.

Na prijateljskom večeri

Profesor Mladen Pavičič je tö primerjau dva pesnika pa še Vörösmartyja. Pravo je, da je Prešernova poezija tako močna, ka je Slovenija mali rusag ali z njeno pomočjau eške gnes obstaja. Dobro, ka se takšni velikani rodijo.

Potejni smo poglednili film »Porabje nekoč in danes«. Ugotovili smo, kakšna čudovita krajina je Porabje, naš rojstni kraj. Mi smo pa odšli od tistec.

Poglednili smo eške eden videofilm, ka smo ga mi napravili juliuša leta 2003, gda smo bili Gorenjskom. Te smo bili v Vrbi, v rojstni vesi Franceta Prešerna. Te smo si ogledali muzej v hiši, cerkev sv. Marka, v Kranji smo pa bili v Prešernovem gaju z zborom Maj. Tü je pokopan te velik človek.

Dobro je bilau pogledniti te film, gde smo vse ojdl, ka smo vse vidli. Kakšne lejpe spomine mamo iz matične domovine.

Na konci smo imeli prijateljski večer, gde smo se prijeto čütili.

Irena Pavlič

Mlaščiči guči pri Malom potoki

Mala ves se zača tam, gde nut v njou priteče Mali potok. Že od negda so se tam špilali mali lidže iz Male vesi. Na, tam so se lejta pa lejta špilali mlajši iz Male vesi. Eske gnesden je tak. Té Mali potok, vse tiste drejve kouli njega, raki in ribe v njem so čüle čuda mlaščičoga pogučavanja in tou eske itak poslušajo.

Merka

Mala ves in Mali potok sta za mlajše iz te vesi bila prvo, ka so spoznali v svojom žitki. Na, malo po tistim so eske spoznali Velko ves, tam malo dale je Srejdjen varaš, zmejs pa dva brga pa Črni laug. In tou je biu skur cejli svejt, za steroga so mlajši zagnouk vedli. Čuli so od dalešnji krajin od svoji starišov, pa na teveni so tó kaj takšnoga vidli, dapa na svoje oči so v živo zvün doma-
nje krajine nej vidli eske nika drugoga. Zato nej čudno, ka so se od dalešnji krajin velko zgučavali pa so poslušali z oprejtimi lampami.

- *Dejdek od mojga ate je biu v bojni tam daleč na Rusoškom. Tam prej takša velke njive majo, ka je v ednom dnevi ne moreš opoditi.* - je Feri pripovejdo od svojoga staroga dejdeka. - *Pa je emo šegou gučati, kak so idnok ojdlj po sonžeti, ka je ne bi v ednom meseci mogla pokositi cejla naša ves. Tak je tou na Rusoškom, - je zgotouvo.*

Mlajši so ga poslušali in si v glavej malali kejpe od tej velki njiv. Vej pa v Maloj vesi si najveško opodo kouli pa kouli v pou vore. Vejn bi steri od nji na takšni pouljaj eske zablouo, so si brodilji ništerni.

- *Od mojga ate oča pa je biu eske dale od Srejdnjoga va-*

raša. Biu je v velkom varaši, - je znouva začala guč mala Rožika. - Pravo mi je, ka v toum velkom varaši lidže dosta več pejnez majo, kak pa mi v Maloj vesi. Tam si vsikiš leko kiupi cukrov pa čokolád, kelko ške, pa njemi eske pejnezi ostanejo. Ja, tak je gučo moj dejdek, vej ga pa vsi poznate, nej, - se je začala smejati.

Po tistom so se žmajali v svoji glavaj eske drugi pri Malom potoki. Lizali lizanke, cmüli so cukre vsej farb, ka v lampaj mleli najbolje sladke čokolade z lešnikami pa napunjene s kremo. Gda so tou pogeli, se je zgla so mali Toni.

- *Leko, ka je rejsan tak, dapa v Merki je vcejlak ovak. Od moje mame bratovoga vüjeca sestře moža stari oča je biu v Merki. Tam je vcejlak ovak, kak bi si človek spoj leko brodo, - se je mali Toni tak malo dote stavo, ka so ga vsi poslušali z najbolje velkimi vüjami. - Tam v Merki telko pejnez majo, ka na pejnez ves na poštiji leži. Na, tak je pripovedavo moj dejdek, pa če laža un, po tistom lažem ge tó, - je vlejko eske dale, ka so drugi kouli njega kuman čakali, gda eske kaj drugoga povej. Mali Toni pa je gledio in tak pomalek gučo tadale. - Na, tak sta gnouk prišta*

dva možakara s šiftom v Merko. Dole sta stoupila s šifla in odišla v varaš New York. Nejsa eske redno v njega prišta, zagledne eden od možakarov na poštiji zeleni paper. Biu je pejnez za dvajšti dolarov. Že ga je škeu gor vzeti, pa njemi je drugi pravo, naj tou nikak ne včini. Vej sta pa kumaj prišta v Merko, pa dun nete že prvi den delala. Vej ta na drugi den začata delati, ka ta pejnez gor brala. Tak je pravo moj dejdek, pa če lažem ge, je lažo moj dejdek tó, - si je oblizno lampe, drugi pa so ostanišli vcejlak tiüma. - Zato, ka pravijo, ka v Merki leko samo gabele (noge) gor držiš, pejnezi pa na poštiji ležijo.

Gledali so ga tadale, pa so nej vedli, naj njemi vörvejo ali nej. Dokeč se je nej zgla so Djoužek.

- *Vej pa pri nas tó nekše fele Merka geste. Rejsan, ka pejnezi ne rastejo na poštiji, dapa dosta geste ljudi, ka gabele gor držijo pa nika ne delajo. Pejnez nemajo dosta, dapa lačni pa žedni so tó nej. Vörüli te mi, mi doma tó mamó Merko, - je modruvo tadale, drugi pa so si brodilji, kakšo seme pri vragej majo v Merki, ka na asfalti pejnezi rastejo.*

Miki Roš

Pust v šoli

Bil je zelo mrzel dan, ko smo se 8. februarja ob pol desetih srečali pri šoli. Vsi smo bili zelo vznemirjeni.

Maskarada se je zelo veselo zač-

ela. Mali otroci, šolarji smo imeli čudovite domiselne obleke. Tudi nekatere vzgojiteljice so se oblekle v pustne maske. Po cesti so hodili kralji, palčki, čarovnice, princese, razne živali in najlepše rože. Prišli so lovci, vitezji. Jaz sem bila »ciganica«.

Skakali, plesali smo in se veselili. Za kosilo smo dobili tople »krofline«. Pust je pust, tokrat smo imeli otroci lep in veseli dan.

Henrietta Škaper
OŠ Gornji Senik, 3.r.,

Ali je težko prevajati?

Učenci gimnazije v Monostru se poskušajo tudi v prevajanju. Gaborja Holecia iz Števanovec je pritegnila pesem Nika Grafenauerja iz zbirke »Nebotičniki, sedite!«. Kako mu je uspela prostovoljna naloga, presodite tudi vi.

Glava

Glava je na svetu zato, da misli.

Tako nam včasih zelo, včasih pa malo koristi.

Glava je tudi posoda domišljije. Vsak dan kakšna pisana roža iz nje priklje.

Glava je tiha hiša spomina. A v njej je od vsega najtišja zamisljenina.

Kadar glava nad oblaki plava, ne gre ne po levi, ne po desni, ampak pesni.

Lepo je, kadar se v glavi brezglavo ves svet postavi na glavo!

A fej

A fej azért van a világon, hogy az ember vele gondolkodjon, így néha én nagyon, néha kevesebb hasznátom.

A fej az képzelődés edénye, minden nap tarka rózsá csirázik ki belőle.

A fej az elképzeltnek csendes háza, benne mindből legfontosabb az elgondolások szerephöz jutása.

Amikor a fej a felhők felett úszik, nem néz se balra, se jobbra, hanem költészettel foglalkozik.

Szép az, amikor a fejben, a világ egeszében, fejjetlenül fejre áll minden.

Veseli den z razredom

En petek popodneva smo meli »razredni den«. V ednoj vöri se je začno. Gda smo vsi zamaj vküper prišli, smo se naravnali pa smo na šolskom dvorišči čakali učiteljico Irmo Filip.

Šli smo na velki bregj, ka smo se mi mlajši lek' sankali. Gda smo tagor na bregj prišli, te smo gor sedli na sanke pa smo se s sankami čujskali doj z brga. En parkrat smo šli tagor pa doj. Gda smo se več nej sankali, dveje dekle pa dva fanta so štriče dveje sanki vküper zvezali pa so nas tak vlejli na šolsko dvorišče. Potistom smo se doj razmetali. Malo smo plesali in se na računalniki špilali. Zadvečerka v tretjoj vöri pa smo šli na bus.

Tau je biu naš veseli den.

Marta Ropoš
OŠ Gornji Senik 3.r.,

Gornji Senik

Moja rojstna vas je Gornji Senik. Tu živijo moji starši in prijatelji. Naša hiša stoji ob Glavni ulici. V sredini vasi je šola, cerkev, vrtec, trgovina in pošta. Skozi vas teče potok.

Povsod je dobro, a najboljšje je doma.

David Voura
OŠ Gornji Senik 3.r.

PORABJE IZ OBJEKTIVA

Dušan Mukič

Črni vréjek

Trno žmetno je priti na Črni vréjek.
Eške žmetnejše gé, če déš s Srebrnoga brga.

Depa pod Črnin vrejekon se skriva vaugeldje, ka nan toplino da.
Depa na Srebrnon brgej živejo žilavi lidgé, narodjeni s srebra.

De črno vaugeljdie tak krepko, ka de raztopilo sreber?
De sreber telko močan, ka se nede raztopiu?

Najbole krepka pa je dun voda, pa je tak tó najbole vlaka.
Leko odnesé Črni vrejek, sreber pa ne more na nikoj djati.

Rad bi biu voda, ka bi se po drúgi vodaj odpelo do Črnoga vrejeka.
Ka bi ga raztopiu, pomalek odneso pa s sebov vzeu.

Nešken več brgauv pa vrejekov. Trúden sa gé.
Núcan samo ravnico ali maurdje, ka go gledam, kak sunce v njau dojdé.

Ka je vekivečnost, te bi znau,
smrti, žitka se nej več bodjau.

Mojci

V SPOMIN

S trno velko žalostjo damo na znanje vsakšomi, ka je
16. februara 2005 po dugom, žmetnom betegi mrla

Magyar Istvánné

po dekliško *Alojzia Szamosvölgyi (Lujzi)*.

Nášoga dragoga mrtveca smo v kraugi držine
sprevodili na slejdnjo paut na graubišči v Somboteli
24. februara 2005.

Žaluojača držina

**BERITE
PORABJE**

Porabje

**ČASOPIS
SLOVENCEV NA
MADŽARSKEM**

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič

Naslov uredništva:
H-9970 Monošter,
Gárdonyi G. ul. 1,
p.p. 77,
tel.: 94/380-767
e-mail:
porabje@mail.datanet.hu
ISSN 1218-7062.

Tisk:
SOLIDARNOST D.D.
Arhitekta Novaka 4
9000 Murska Sobota
Slovenija

Časopis izhaja z denarno
pomočjo Urada RS
za Slovence v zamejstvu
in po svetu ter
Javnega sklada
za narodne
in etnične manjšine
na Madžarskem.

AVTOBUSNI PROMET
MURSKA SOBOTA d.d.
Bakovska ul. 29 a
9000 MURSKA SOBOTA

RAZPIS PROSTEGA DELOVNEGA MESTA AVTOLIČAR

Pri Zavodu RS za zaposlovanje, OE Murska Sobota, smo dne 25.02.2005 objavili prosto delovno mesto **AVTOLIČAR** (M/Ž) - avtoličarska dela na osebnih vozilih. Na prijavi potrebe smo opredelili tudi naš namen, da ustrezne kandidate iščemo tudi na območju držav EU, predvsem pa iz Madžarske, saj smo dobili neuradne informacije, da na tem območju obstaja delovna sila s tem poklicem, ki pa je pri nas v izrazitem deficitu. Zavod RS za zaposlovanje bo navedeno delovno mesto objavil tudi na posebnem portalu, ki je dostopen brezposelnim osebam na Madžarskem.

Rok za prijavo poteče dne 14.03.2005.

Za razpisano delovno mesto se zahteva triletna poklicna šola avtoličarske smeri (IV. stopnja izobrazbe) in vsaj 6 mesecev delovnih izkušenj na tem področju - avtoličenje. Zaposlitev bo v prvi fazi za določen čas 6 mesecev, možna pa je za tem trajna zaposlitev za nedoločen čas.

Delo se opravlja v eni izmeni - dopoldanski, v polnem delovnem času 40 ur na teden.

Neto plača za navedeno delovno mesto znaša cca. **od 100.000,00 do 110.000,00 Sit**, odvisno od ocene delovne uspešnosti, dodatka na predhodno delovno dobo in davčnih olajšav.

V podjetju imajo zaposleni zagotovljeno tudi toplo malico, v kolikor pa tega ne bi koristili, se nadomestilo za prehrano izplača v skladu s kolektivno pogodbo, in sicer v višini 717,00 Sit neto na dan. Tudi druge dodatke in povračila stroškov v zvezi z delom ter druge obveznosti podjetje redno izplačuje in izpolnjuje v skladu z veljavno zakonodajo in tozadevnimi predpisi.

Podrobnejše informacije so na voljo v kadrovski službi podjetja, na telefonski številki **00386 2 5301 631**, e-naslov: **breda.antalic@apms.si**.